

عنوان مقاله:

تحلیل رابطه توحید عملی و تاب آوری اجتماعی با تاکید بر اندیشه های علامه مصباح یزدی

محل انتشار:

فصلنامه آینه معرفت، دوره 24، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فاطمه قنبری - مدرس سطوح عالی جامعه الزهراء، قم، ایران

سید احمد هاشمی علی آبادی - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشکده الهیات و ادیان، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

زینب اسدالله زاده خارکن - مدرس مرکز آموزش عالی کوثر سلام الله علیها کاشان، ایران.

خلاصه مقاله:

افزایش سازگاری و تاب آوری در برابر حوادث طبیعی یا انسانی و بررسی عوامل دخیل در آن یکی از دغدغه های دیرین بشر است. از آنجا که باور توحیدی انسان نقش مستقیم در انعطاف و تاب آوری او در مواجهه با رویدادهای زندگی دارد، این مقاله درصدد بررسی رابطه توحید در عمل و میزان تاب آوری انسان با تکیه بر نظرات آیت الله مصباح برآمد. شیوه داده پردازی این پژوهش، کتابخانه ای و بر اساس روش توصیفی و تحلیلی است. بر اساس اندیشه های علامه مصباح یزدی، مظاهر توحید در عمل در جهت افزایش تاب آوری یک اجتماع، در سه محور کلی «تعامل سازنده با افراد جامعه» و «تواصی به مکارم اخلاقی و ارزش های انسانی» و «توجه به معناداری و هدفمندی زندگی» طرح می شود. تعامل، ناظر بر مشارکت های عملی اجتماعی بر مدار توحید است که از طریق «حفظ وحدت جامعه»، «رعایت حقوق و مصالح اجتماعی خود و دیگران» و «تامین کرامت و عزت نفس نیازمندان» منجر به افزایش تاب آوری اجتماعی می گردد و تواصی نیز ناظر به مشارکت های کلامی بر مدار توحید است که با نظارت رهبران دینی از طریق توجه دادن مردم به امیدواری به الطاف الهی و تواصی افراد جامعه به حق، صبر و ترحم موجب تاب آوری بیشتر می شود و در نهایت توجه به معناداری و هدفمندی زندگی که بر مبنای توحیدی با توجه به قضا و قدر و حکمت های الهی جهت تدبیر عالم و موقتی دانستن دنیا و اصالت آخرت همراه خواهد بود، عوامل افزایش تاب آوری یک اجتماع را فراهم می آورد.

کلمات کلیدی:

: توحید، توحید عملی، تاب آوری اجتماعی، معنای زندگی، علامه مصباح یزدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2008205>

